

Konkurransetilsynet
Postboks 439 Sentrum
5805 Bergen

INNEHOLDER FORRETNINGSHEMMELIGHETER

Sendt per e-post til: post@kt.no

Oslo, 7. juli 2025
Vår ref. 14089307
Ansvarlig advokat: Ole-Andreas Torgersen

Forenklet melding om foretakssammenslutning

inngitt på vegne av

Sparebanken Norge og Oslofjord Sparebank

vedrørende

Fusjonering av selskapenes virksomheter

Opplysninger markert i **grønt** unntas innsyn fra Oslofjord Sparebank og tredjeparter

Opplysninger markert i **lilla** unntas innsyn fra Sparebanken Norge og tredjeparter

Opplysninger markert i **turkis** unntas innsyn fra begge Parter og tredjeparter

Opplysninger markert i **grått** unntas innsyn fra tredjeparter

Selmer

Advokatfirmaet Selmer AS (Oslo)
Postboks 1324 Vika
0112 Oslo

Advokatfirmaet Selmer AS (Stavanger)
Postboks 16
4064 Stavanger

www.selmer.no
+47 23 11 65 00
Foretaksnr. 920 969 798

Innhold

1	Involverte foretak	4
1.1	Melderne	4
1.2	Kontaktpersoner for Melderne	4
1.2.1	Sparebanken Norge og Oslofjord Sparebank	4
2	Beskrivelse av foretakssammenslutningen	4
2.1	Overordnet	4
2.2	Sammenslåingen	4
2.3	Vilkårene for å inngi forenklet melding er oppfylt	5
3	Beskrivelse av de involverte foretak og foretak i samme konsern	5
3.1	Sparebanken Norge	5
3.2	Oslofjord Sparebank	6
3.2.1	Banken	6
3.2.2	Om Eika Alliansen	7
4	Omsetning og driftsresultat i Norge	8
5	De relevante markeder	8
5.1	Overordnet om Partenes virksomhet	8
5.2	Utlån og finansiering	10
5.2.1	Overordnet om markedet	10
5.2.2	Utlån til privatpersoner	11
5.2.3	Utlån til bedrifter	13
5.3	Innskudds- og kontotjenester	15
5.3.1	Overordnet om markedet	15
5.3.2	Privatmarkedet	16
5.3.3	Bedriftsmarkedet	17
5.4	Betaling	18
5.4.1	Overordnet om betalingsmarkedet og Partenes virksomheter	18
5.4.2	Utstedelse av betalingsløsninger til betalere	19
5.5	Fysiske tjenester	20
5.6	Forsikring	20
5.6.1	Overordnet	20
5.6.2	Produktmarkedet	20
5.6.3	Geografisk markedsavgrensning	21

5.6.4	Markedsandeler	21
5.7	Ingen berørte markeder	22
6	Kunder, konkurrenter og leverandører	22
7	Årsberetning og årsregnskap.....	23
8	Offentlighed	23

1 INVOLVERTE FORETAK

1.1 Melderne

Navn: Sparebanken Norge
Adresse: Jonsvollsgaten 2, 5011 Bergen
Org.nr: 832 554 332
Tlf.: 915 05555
E-post: monica.dosvig@spv.no

Navn: Oslofjord Sparebank
Adresse: Rådhusgata 33, 0160 Oslo
Org.nr: 985 750 378
Tlf.: 40 00 22 65
E-post: post@oslofjordsparebank.no

1.2 Kontaktpersoner for Melderne

1.2.1 Sparebanken Norge og Oslofjord Sparebank

Navn: Advokatfirmaet Selmer AS v/Ole-Andreas Torgersen og Asbjørn Nilsen
Adresse: Postboks 1324 Vika, 0112 Oslo
Telefon: 911 87 375 / 454 66 037
E-post: o.torgersen@selmer.no / a.nilsen@selmer.no

2 BESKRIVELSE AV FORETAKSSAMMENSLUTNINGEN

2.1 Overordnet

Sparebanken Norge ("**SBN**") og Oslofjord Sparebank ("**Oslofjord**") (hver for seg en "**Part**" og i fellesskap "**Partene**") har inngått en avtale ("**Fusjonsplanen**") om å fusjonere Partenes virksomheter, med SBN som det juridisk overtakende selskapet ("**Sammenslåingen**").

Sammenslåingen innebærer at Oslofjord skal fusjoneres inn i SBN. Dette medfører at alle aktiva, eiendeler og eierandeler, ansatte, avtaler og forpliktelser etter Sammenslåingen vil inngå i den juridiske enheten SBN. Partenes virksomheter i de ulike bankmarkedene, herunder utlån, innskudd, betaling og formidling av forsikring skal altså slås sammen.

2.2 Sammenslåingen

Før Sammenslåingen har SBN en kapitalstruktur bestående av både grunnfondskapital og eierandelskapital. Egenkapitalbevisene i SBN eies av et stort antall egenkapitalbevisiere, hvor Sparebankstiftelsen Sparebanken Sør er største eier med 10 % av eierandelskapitalen. De 20 største egenkapitalbevisierne har en samlet eierandel på 55,89 % av eierandelskapitalen.¹

¹ Per 23.juni 2025.

Før Sammenslåingen er Oslofjord en selveid grunnfondskapitalbank uten egenkapitalbevis. Vederlaget for overtakelse av virksomheten i Oslofjord Sparebank skal ytes i form av en kombinasjon av egenkapitalbevis i den sammenslåtte banken og kontanter. Vederlaget skal utstedes til Sparebankstiftelsen Oslofjord som skal opprettes i forbindelse med Sammenslåingen. Vederlaget til Sparebankstiftelsen Oslofjord er beregnet ut fra det avtalte bytteforholdet på 98,92 % til SBN og 1,08 % til Oslofjord.

Sammenslåingen innebærer en fusjon etter konkurranseloven § 17 første ledd bokstav a. Partenes omsetning er over terskelverdiene i konkurranseloven § 18 andre ledd, og Sammenslåingen er dermed underlagt meldeplikt.

Sammenslåingen er for øvrig ikke underlagt tilsyn fra konkurransemyndighetene i andre jurisdiksjoner enn Norge.

2.3 Vilkårene for å inngi forenklet melding er oppfylt

SBN har et bredt spekter av tjenester innen bankvirksomhet og tilknyttede virksomheter, mens Oslofjords tilbud består av kjernebanktjenester. Partene har overlappende virksomhet innen utlån, innskudd, grunnleggende betalingstjenester, samt formidling av forsikring. Som følge av dette er Partene aktive i de samme produkt- og tjenestemarkeder.

Som Partene vil gjøre nærmere rede for i gjennomgangen av de enkelte markeder, er det Partenes oppfatning at de relevante markedene er nasjonale i utstrekning. Partenes samlede markedsandeler overstiger ikke 20 % i noe nasjonalt marked.

Dersom en skulle legge til grunn regionale markeder, vil partene i liten eller minimal grad ha overlappende virksomhet og Partenes samlede markedsandeler er uansett langt unna å overstige 20 % i noe marked.

Det er ingen relevante vertikale relasjoner mellom partene.

Følgelig er vilkårene for å inngi forenklet melding oppfylt, jf. forskrift om melding av foretakssammenslutninger § 3 (1) nr. 3, bokstav a-c.

3 BESKRIVELSE AV DE INVOLVERTE FORETAK OG FORETAK I SAMME KONSERN

3.1 Sparebanken Norge

Sparebanken Norge ble til ved fusjon av virksomhetene til Sparebanken Vest og Sparebanken Sør, vedtatt i 2024 og gjennomført 2. mai 2025.² SBN er både den største og den eldste sparebanken i landet, med røtter som kan føres tilbake til 1823 for Sparebanken Vest og 1824 for Sparebanken Sør. SBN er en fullservice-bank som tilbyr et bredt spekter av tjenester innen bankvirksomhet og tilknyttede virksomheter, herunder kapitalforvaltning og eiendomsmegling.

Bankens salg av finansielle produkter og tjenester omfatter i hovedsak ulike utlåns- og innskuddsprodukter til både privatkunder, bedriftskunder og offentlig forvaltning. Det største volumet for utlån til privatkunder er boliglån, men virksomheten omfatter også forbrukslån og kredittkort, samt objektfinsiering og leasing som tilbys gjennom det majoritetseide datterselskapet Brage Finans AS. Utlån til bedrifter omfatter i hovedsak

² Det vises til melding av foretakssammenslutning vedrørende fusjon av virksomhetene til Sparebanken Vest og Sparebanken Sør av 31.oktober 2024.

langsiktige bedriftslån (typisk til finansiering av større investeringer), kassekreditt, leasingtjenester og andre typer finansiering.

Betjeningskonseptet Bulder er et eget merkevarekonsept som er en del av SBN, og opererer under SBNs bankkonsesjon. Konseptet er en heldigital tilbyder av boliglån og dagligbanktjenester. Se <https://www.bulder.no/> for nærmere informasjon om konseptet.³

SBN formidler forsikring for produktselskapene i forsikringskonsernet Frende, samt for Nordea Liv. SBN eier 49,99 % av de stemmeberettigede aksjene i morselskapet Frende Holding AS, og har følgelig ikke konkurranserettslig kontroll over Frende.⁴

Sparebanken Norge Boligkreditt AS er et heleid av datterselskap av SBN som bidrar til finansiering av boliglånsporteføljen i konsernet ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett.

For øvrig har SBN datterselskaper med virksomhet innen blant annet eiendomsmegling og kapitalforvaltning. I og med at det ikke er overlapp mellom disse virksomhetene og virksomheten til Oslofjord, omtales ikke dette nærmere i meldingen. En oversikt over SBNs datterselskaper og større aksjeposter i andre selskaper er likevel inntatt i [vedlegg 1](#).

Vedlegg 1	Oversikt over Sparebanken Norges datterselskaper og tilknyttede selskaper (unntas offentlighet)
------------------	---

SBN har hovedkontor i Kristiansand og i Bergen, og har til sammen 67 kontorer spredt over Møre og Romsdal, Vestland, Rogaland, Agder, Vestfold og Telemark.

SBN er notert med egenkapitalbevis på Euronext Oslo Børs.

3.2 Oslofjord Sparebank

3.2.1 Banken

Oslofjord er en relativt liten aktør i det norske bankmarkedet med et tydelig geografisk nedslagsfelt i og rundt Oslo. Oslofjord ble stiftet i 2003 og er følgelig en av landets yngste banker, men bankens virksomhet har røtter som går tilbake til 1938.⁵ Oslofjord er en grunnfondskapitalbank som er 100 % eid av fellesskapet.

Oslofjord er en del av Eika Alliansen og aksjonær i Eika Gruppen AS (0,75 %) og indirekte minoritetsseier i underliggende produktselskaper, inkludert Fremtind Forsikring AS ("**Fremtind**"), Eika Kapitalforvaltning AS ("**Eika Kapitalforvaltning**"), Kredittbanken ASA ("**Kredittbanken**"), Aktiv Eiendomsmegling AS, Eika Økonomi AS og Eika Digitalbank AS ("**Eika Digitalbank**"). Som deltager i Eika-alliansen har Oslofjord også en aksjepost i Eika Boligkreditt AS (0,34) % som skal sikre eierbankene tilgang til konkurransedyktig finansiering ved utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett. For mer om Eika Alliansen vises det til punkt 3.2.2. nedenfor.

³ Bulder er som nevnt kun en merkevare, og ikke en egen bank. Bulder er navnet på SBNs heldigitale boliglånskonsept, og er både teknisk og regulatorisk en integrert del av SBNs utlåns- og dagligbankvirksomhet, og drives under SBNs bankkonsesjon.

⁴ [Redacted] Foruten SBN er Frende Holding AS eid av 20 andre frittstående banker. Ellers vises det til punkt 4.3.2 i melding av foretakssammenslutning vedrørende fusjon av virksomhetene til Sparebanken Vest og Sparebanken Sør av 31.oktober 2024.

⁵ Forløperen til Oslofjord Sparebank, "Andelslaget Telegraf- og Telefонтjenestemennenes Interessekontor og Salgslag" ble stiftet for å bistå medlemmene med innkjøpsordninger på forbruksartikler samt sparing gjennom lønnstrekk. På slutten av 1990-tallet ble andelslaget i realiteten drevet som en bank. For mer om Oslofjords historie: <https://www.oslofjordsparebank.no/ombanken/Historie>.

Bankens tilbud av egne finansielle produkter og tjenester omfatter boliglån og konto- og innskuddstjenester i privatmarkedet, og pantelån og konto- og innskuddstjenester i bedriftsmarkedet, samt grunnleggende betalingsløsninger som betalingskort og mobilbetaling. Banken har verken utlån til eller innskudd fra offentlig forvaltning.

Som medlem i Eika Alliansen har banken mulighet til å formidle tjenester fra Eikas produktselskaper til sine kunder. Det inkluderer forbrukslån fra Kredittbanken, objektfinansiering (kjøretøylån) fra Eika Digitalbank og forsikringsprodukter fra Fremtind. Banken har ikke lenger virksomhet innen formidling av fondssparing fra Eika Kapitalforvaltning, eller andre aktører i dette segmentet.⁶

Oslofjord har sitt bankkontor i Rådhusgata, Oslo sentrum.

3.2.2 Om Eika Alliansen

Oslofjord er som nevnt medlem av Eika Alliansen. Eika Alliansen består av over 40 lokalbanker (Alliansebankene), Eika Gruppen og Eika Boligkreditt. De lokalbankene som inngår i Eika Alliansen, er også aksjonærer i Eika Gruppen AS. Eika Gruppen AS ble først etablert som et innkjøps- og interessesamarbeid i 1997, og er i dag finanskonsernet i Alliansen.

Den sentrale avtalen mellom alliancebankene og Eika Gruppen AS er Samarbeidsavtale bankdrift, som er grunnlaget for de tjenestene Eika Gruppen leverer til Alliancebankene. Avtalen omfatter gjennom grunnpakken et bredt spekter av tjenester og leveranser som understøtter Alliancebankenes kjernevirksomhet, blant annet plattform for bankinfrastruktur, inkludert IT og betalingstjenester. Tjenesteleveransene faktureres til selvkost.

For det andre utfører Alliancebankene en viktig jobb som distributører av Eika Gruppens produkter fra selskapets datterselskaper, for eksempel forsikringer levert av Fremtind Forsikring og fondsprodukter levert av Eika Kapitalforvaltning AS. For denne jobben oppebærer Alliancebankene dels provisjon, og dels vil distributørjobben gi grunnlag for økt inntjening og overskudd i produktselskapene som igjen gir grunnlag for utbytteutbetalinger fra Eika Gruppen AS.⁷

Alle avtalene som Eika Gruppen AS har inngått med alliancebanker bygger på et likebehandlingsprinsipp. I forbindelse med tiltredelse av nye medlemmer vil det likevel kunne være behov for individuelle tilpasninger og overgangsordninger.

Nåværende og noen tidligere Alliancebanker eier Eika Boligkreditt AS ("**EBK**"), som er et kredittforetak med hovedformål å sikre lokalbankene i Eika Alliansen tilgang til langsiktig og konkurransedyktig finansiering. EBK har konsesjon som kredittforetak og tillatelse til å oppta lån i obligasjonsmarkedet ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. En viktig del av selskapets forretningsidé er å øke eierbankenes konkurransekraft gjennom å bedre tilgangen til ekstern finansiering i det norske og internasjonale finansmarkedet, både når det gjelder løpetider, betingelser og dybde i tilgangen. Selskapets virksomhet har som formål å redusere eierbankenes risiko. Ved utgangen av første kvartal 2025 har eierbankene 107,3 milliarder kroner i samlet finansiering gjennom Eika Boligkreditt, og har redusert behovet for egen markeds- og innskuddsfinansiering med tilsvarende beløp. Slik finansiering gjennomføres ved at den enkelte Eika-bank innvilger boliglånet på vegne av EBK som formelt

⁶ Oslofjord henviser kunder videre til Eikas app Smartspar og direkte til Eika Kapitalforvaltning.

⁷ For distribuerte produkter formidler den enkelte distribusjons-bank produktene på vegne av produktselskapene og er ikke selv part i avtalen med sluttkunden. Det er dermed produktselskapene som fastsetter pris og øvrige vilkår for produktene.

fremtrer som långiver. Det er imidlertid den enkelte Eika-bank som selv bestemmer hvorvidt, og til hvilke rentevilkår, boliglånet skal innvilges, og det er den enkelte Eika-bank som tar gevinsten og kredittrisikoen ved låneforholdet. Dette skjer ved at den aktuelle Eika-banken på den ene side får en distributørprovisjon [REDACTED] og på den andre side garanterer for ethvert tap som EBK blir påført som følge av misligholdte lån.

Mer informasjon om Eika Alliansen er tilgjengelig på:

<https://www.eika.no/eika-alliansen>

4 OMSETNING OG DRIFTSRESULTAT I NORGE

Tabell 1 Omsetning og driftsresultat i Norge i 2024⁸

Navn	Omsetning i Norge (2024) (tall i TNOK)	Driftsresultat i Norge (2024) (tall i TNOK)
Sparebanken Norge ⁹	31 054 000	6 640 000
Oslofjord Sparebank	338 680	68 024

5 DE RELEVANTE MARKEDER

5.1 Overordnet om Partenes virksomhet

Partene opererer i et overordnet nasjonalt bankmarked. Selv om SBN er landets største sparebank, møter banken intens konkurranse fra en rekke andre sparebanker og fra store kommersielle banker som eksempelvis DNB, Nordea og Handelsbanken. Oslofjord er på sin side en liten lokalbank og har svært lave markedsandeler.

Følgelig er Partenes samlede markedsandeler relativt lave og under 20 % i alle nasjonale bankmarkeder. I det eneste regionale/lokale markedet av interesse for sammenslåingen, Oslo-området, er også Partenes samlede markedsandeler lave.

Partenes virksomhet er opplagt geografisk komplementær, da SBN utelukkende har fysisk tilstedeværelse med kontorer på Vestlandet, Sørlandet, i Telemark og Vestfold, mens Oslofjord har sitt eneste kontor i Oslo Sentrum. Som en av Norges største banker har SBN kunder i hele landet, herunder i Oslo som landets største by. SBN har også hatt en uttalt målsetning om å styrke sin tilstedeværelse ved å opprette kontor i Oslo.¹⁰ Oslofjord har imidlertid marginal omsetning og i praksis ingen tilstedeværelse på Sør- og Vestlandet, hvor SBN har sine kontorer. De eneste lokale eller regionale markedene som kan tenkes å bli påvirket av Sammenslåingen befinner

⁸ Den oppgitte omsetningen er oppgitt med bakgrunn i metoden for beregning av omsetning finansforetak ved vurdering av meldeplikt, jf. EU-kommisjonens Merger Regulation 139/2004 artikkel 5 nr. 3, bokstav a. Tallene avviker dermed fra tallene som fremgår av for eksempel Proff.no, hvor omsetningen er beregnet etter de regnskapsrettslige reglene for beregning av omsetning for finansforetak, som blant annet kun viser netto renteinntekter (i motsetning til beregning etter Merger Regulation, som inkluderer brutto renteinntekter).

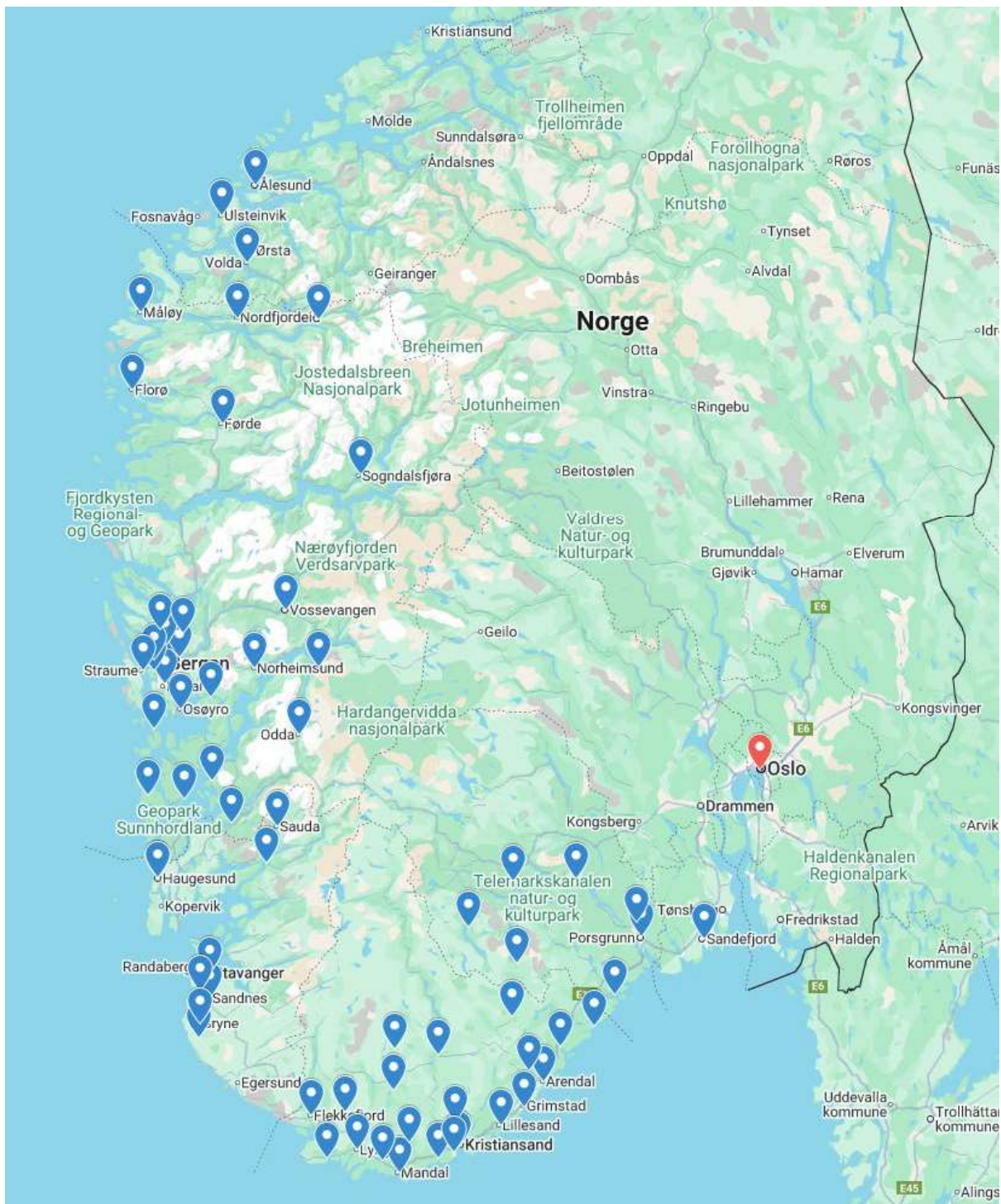
⁹ SBNs omsetning og driftsresultat for 2024 er beregnet ved å legge sammen omsetningen og driftsresultatet for henholdsvis Sparebanken Vest og Sparebanken Sør.

¹⁰ Som omtalt i Dagens Næringsliv den 6.januar 2025: <https://www.dn.no/markeds/sparebanken-norge-til-oslo-henter-tidligere-sjef-i-handelsbanken/2-1-1760147>.

seg altså i Osloområdet, som er preget av intens og mangfoldig konkurranse, og hvor begge Parter er små aktører.

Det foreligger altså ikke noe berørt marked, uavhengig av geografisk markedsdefinisjon.

Bilde 1 Kart over Partenes bankkontorer. SBNs kontorer er blå, mens Oslofjords kontor er rødt. Som det kommer frem, er det overhodet ingen lokal eller regional overlapp mellom partenes kontorer.



5.2 Utlån og finansiering

5.2.1 Overordnet om markedet

Begge Partene har virksomhet innen utlån og finansiering til privatpersoner og bedrifter. SBN har en samlet utlånsportefølje til norske kunder på ca. NOK [redacted] hvorav ca. NOK [redacted] er til privatpersoner, ca. NOK [redacted] er til bedrifter, og ca. NOK [redacted] er til offentlig forvaltning.¹¹ Oslofjord har en samlet utlånsportefølje til norske kunder på ca. NOK [redacted] hvorav ca. NOK [redacted] er til privatpersoner og ca. NOK [redacted] er til bedrifter. Oslofjord har ikke utlån til offentlig forvaltning.

Tjenester knyttet til utlån og finansiering etterspørres av kunder med et kort- eller langvarig finansierungsbehov. For privatpersoner knytter lånebehovet seg i all hovedsak til kjøp av større verdigjenstander, som bolig, hytte eller bil, og det aller meste av dette lånevolumet finansieres med sikkerhet i låntakers egen bolig eller hytte. For bedrifter knytter lånebehovet seg stort sett til større investeringer, eller til finansiering av driften.

Ulike typer lån tilbys av ulike typer långivere. Større lån til både privatpersoner og bedrifter, som boliglån og lån til større investeringer, tilbys først og fremst av tradisjonelle banker, som for eksempel DNB, Handelsbanken Nordea og begge Partene. Mindre og gjerne mer kortsiktige lån tilbys i tillegg av en rekke andre kredittinstitusjoner, typisk i forbindelse med utstedelse av kredittkort, som for eksempel Bank Norwegian og American Express, eller ved leasing av kjøretøy, for eksempel Santander.

Større lån, som boliglån og lån til investeringer i virksomheter, er ofte pantesikrede lån. Dette innebærer stort sett at låneinstitusjonen får pantesikkerhet i den verdigjenstanden lånet skal finansiere, eventuelt i en annen verdigjenstand som kan tjene som sikkerhet. Andre typer lån, for eksempel kredittkortlån, er ofte usikrede, noe som medfører høyere rente.

Begge Parter tilbyr sikrede lån på egen bok i form av boliglån til privatpersoner og pantelån til bedrifter. Ellers har ikke Partene overlappende virksomhet innen utlån og finansiering på egen bok, verken innen objektfinansiering, leasing, forbrukslån eller annen usikret gjeld. Følgelig omtales ikke disse segmentene nærmere i denne meldingen.

Oslofjord formidler i svært begrenset omfang kredittlån for Kredittbanken og objektfinansiering (kjøretøylån) for Eika Digitalbank. Innen disse segmentene tilbyr SBN utelukkende lån på egen bok, slik at det heller ikke er noen overlappende virksomhet innen ekstern låneformidling.¹²

Partene vil i denne meldingen ta utgangspunkt i et skille mellom lån til hhv. privatkunder og bedriftskunder. Ettersom Partene ikke har overlappende volumer innen utlån til offentlig forvaltning, vil ikke dette segmentet omtales nærmere i denne meldingen.

¹¹ Tallene inkluderer utlån fra Brage Finans AS m/datterselskap. Begge Parterers tall er per 31.12.2024.

¹² For det tilfellet at en skulle anse at det er overlappende virksomhet innen et tenkt marked for låneformidling bestående av både ekstern og intern formidling, er Partenes samlede markedsandeler uansett godt under 20 %.

5.2.2 Utlån til privatpersoner

5.2.2.1 Produktmarkedet

Konkurransetilsynet har i tidligere praksis uttalt at sikrede og usikrede lån kan tenkes å utgjøre to separate markeder, hvor sikrede lån i all hovedsak består av boliglån, men at det i de konkrete sakene ikke har vært nødvendig å ta endelig stilling til dette.¹³

Partene er enig i at det kan være forhold ved de ulike lånetyper som tilsier at de utgjør separate produktmarkeder, men mener at det heller ikke i denne saken er nødvendig å ta endelig stilling til dette, da dette uansett ikke vil ha avgjørende betydning for konklusjonen at det ikke foreligger berørte markeder. Partene anser at det er tilstrekkelig for denne meldingens vedkommende å omtale boliglån til privatpersoner.

5.2.2.2 Geografisk markedsavgrensning

(i) Boliglån

Partene er av den oppfatning at alle de relevante lånemarkedene er nasjonale i utstrekning.

At boliglånsmarkedet er nasjonalt, finner for det første støtte i praksis fra EU-kommisjonen.

I sak M.10378 – *VUB / Slovenskap Sportelna / Tatra Banka / 365.Bank / CSOB / JV* uttaler Kommisjonen at de i tidligere saker "*has found that retail banking is national or regional* [her brukt om et videre avgrensning enn nasjonalt (vår anm.)] *in scope*".¹⁴ Kommisjonen henviser i denne sammenheng til sin sak M.8553 – *Banco Santander / Banco Popular Group*, hvor viser til at de i sin praksis har "*considered the market for retail banking to be national or regional in scope, depending on the characteristics of the countries concerned*".¹⁵ I denne saken henviser Kommisjonen atter videre til sin sak M.3894 – *Unicredito / HVB*, hvor de uttaler at "*The Commission has stated in previous cases that with regard to retail banking services the relevant geographic market is national in scope*", og at "*The results of the investigation in this case have also confirmed this view*".¹⁶

Antall bankfilialer er betraktelig redusert de senere årene,¹⁷ og fysisk tilstedeværelse er blitt mindre viktig, særlig som følge av den store digitaliseringen bransjen har gjennomgått de senere årene. Det er dermed Partenes syn at det er ingen forutsetning for å drive bankvirksomhet i et område at man er fysisk til stede i området, hvilket underbygger Partenes oppfatning av at utlånsmarkedene er nasjonale i utstrekning. Konsekvensene digitaliseringen av bankmarkedet har hatt for kundenes tilgang på alternative tilbydere er trukket frem av Finansdepartementet i Finansmarkedsmeldingen for 2024, hvor det legges til grunn at "*Digitaliseringen av finansielle tjenester innebærer at den fysiske avstanden mellom tilbyder og etterspørter blir mindre viktig. Forbrukere og bedrifter kan i dag enkelt søke om lån og plassere sparepenger hos den aktøren som tilbyr best betingelser, uavhengig av fysisk plassering*".¹⁸

Når banken vurderer hvorvidt det skal gis lån med sikkerhet i bolig, vil banken, ved vurderingen av boligen som sikringsobjekt, ta utgangspunkt i vurdering fra en takstmann eller eiendomsmegler, som gir et anslag på verdien av boligen ved et eventuelt salg. Det er altså ikke banken selv som foretar en slik verdivurdering, hvilket

¹³ Konkurransetilsynets vedtak V2003-61 DnB og Gjensidige NOR, s. 19.

¹⁴ Sakens avsnitt 47.

¹⁵ Sakens avsnitt 16.

¹⁶ Sakens avsnitt 41.

¹⁷ Slik det følger av data fra Finans Norge: <https://www.finansnorge.no/statistikk/bank/antall-ekspedisjonssteder/>

¹⁸ Meld. St. 23 – Finansmarkedsmeldingen 2024, s. 31.

innebærer at banken i utgangspunktet kan gi lån til kjøp av bolig helt andre steder i landet enn der de har kontorer. Dette muliggjøres også av såkalte kommune- og områdescorer, som angis av Eiendomsverdi. Eiendomsverdi har, basert på sin data for omsetning av boliger, angitt en score for alle kommuner og områder i hele Norge. Scoren angir, på en skala fra 0 til 20, hvor velfungerende et boligmarked er, herunder hvor omsettelige boliger i et område er. Dette er et verktøy som benyttes av de aller fleste banker, inkludert begge Partene, for å vurdere risiko ved utlån til finansiering av bolig, og som dermed setter bankene i stand til å tilby boliglån i områder hvor de selv ikke har kjennskap nok til å vurdere risikoen ved å gi lån til konkrete eiendommer. Dette gjør at alle banker er i stand til å konkurrere om boliglån over hele landet, hvilket underbygger Partenes oppfatning av at markedet er nasjonalt i utstrekning.¹⁹

De aller fleste av lånesøknadene kommer inn via bankenes elektroniske løsninger, før de behandles av en kunderådgiver. Allerede i 2017 uttalte DNB at kun 1 prosent av kundetrafikken gikk gjennom filialene,²⁰ og at bakgrunnen for den betydelige om- og nedleggelsen av distribusjonsnettene var at kundene i stor grad var selvbetjente.²¹

Den økende digitaliseringen har også gjort det lettere for kundene å få informasjon om alternative leverandører, for eksempel via Forbrukerrådets internettjeneste Finansportalen.no, hvor lånekunder kan se og sammenligne vilkår mellom de ulike bankene.

Alt dette underbygger Partenes standpunkt om at lokal tilstedeværelse ikke er en forutsetning for å være en (betydelig) aktør i det aktuelle området. Dette standpunktet underbygges ytterligere ved at det har etablert seg flere rene internettaktører, uten fysiske filialer overhodet, for eksempel konsepter som Bulder, eller Sbanken.

Videre har kollektive avtaler stor betydning for utviklingen av konkurransesituasjonen i utlånsmarkedene. Mange lånekunder er medlemmer i foreninger eller organisasjoner som fremforhandler avtaler med blant annet banker og forsikringsselskaper på vegne av medlemmene sine. Gjennom disse organisasjonene har den aktuelle kundemassen en betydelig forhandlingsstyrke, og administrerende direktør i Akademikerne Pluss har uttalt at *"Bankmarkedet har gått fra en konkurranse om individene til en konkurranse om innkjøpere. Dette har presset marginene til bankene drastisk"*.²² Dette er en klar indikasjon på at markedet er nasjonalt.

Partene fremholder etter dette at de relevante bankmarkedene, herunder også markedet for boliglån, i tråd med praksis fra EU-kommisjonen er nasjonale i utstrekning.

For det tilfellet at Konkurransetilsynet skulle mene at det relevante markedet må avgrenses snevrere geografisk, er Partene av den oppfatning at det geografiske markedet uansett ikke kan avgrenses snevrere enn på fylkesnivå. Partene understreker at det ikke er holdepunkter for en slik markedsavgrensning, men vil for helhetens skyld fremlegge data også for Oslo og Akershus.

Partene anser på generell basis at det ikke er grunnlag for en snevrere avgrensning av markedene enn etter fylkesgrensene, og anser at dette i enda større grad gjør seg gjeldende for fylkene Oslo og Akershus.

¹⁹ Et slikt standpunkt legges også til grunn av Oslo Economics i notat om boliglånsmarkedet i anledning Nordeas erverv av virksomhet fra Danske Bank: "Oslo Economics, *Konkurranseøkonomiske vurdering av Huseiernes kommentarer og analyse av "lokalmarkeder"*.

²⁰ Nord24, 3. februar 2016 (<https://www.nord24.no/dnb-legger-ned-59-kontorer-i-norge-600-mister-jobben/s/5-32-55435>).

²¹ Helgelendingen, 3. februar 2016 (<https://www.helg.no/nyheter/mosjoen/dnb/dnb-legger-ned-i-mosjoen-sandnessjoen-og-i-bronnoysund/s/5-24-95764>).

²² Nettavisen, 22. april 2020 (<https://www.nettavisen.no/okonomi/nordea-med-kjempeavtale---unio-medlemmer-far-superbetingelser/3423957068.html>).

5.2.2.3 Markedsandeler

En redegjørelse for beregningen av enkelte totalmarkeder vedlegges meldingen som vedlegg 2.

Vedlegg 2 – Beregning av totalmarkeder

(i) Boliglån

Tabell 2 Partenes markedsandeler for boliglån til privatpersoner

Boliglån til privatpersoner				
Volum (MNOK) / markedsandel (%)	SBN	Oslofjord	Samlet	Totalmarked ²³
Norge				3 612 670 / 100 %
Oslo				646 091 / 100 %
Akershus				539 949 / 100 %

Markedsandelene illustrerer at Sammenslåingen ikke fører til konkurranserettslig berørte markeder i noe tenkelig segment innen boliglån.

5.2.3 Utlån til bedrifter

5.2.3.1 Produktmarkedet

(i) Tjenestene

Det aller vesentligste av bankenes utlån til bedrifter er pantesikrede lån, og det er kun i dette segmentet det er overlapp mellom Partenes virksomhet. Dette er lån hvor bedriften tar opp lån for å finansiere større eller mindre investeringer, eller kassakreditt, hvor kunden får tilgang til et beløp på en trekk-konto, og det etableres et låneforhold hver gang bedriften benytter seg av kreditten, litt som et kredittkort for en privatkunde. Banken tar vanligvis sikkerhet i eiendom, driftsmidler eller varelager hos bedriften, men i enkelte tilfeller, særlig for små bedrifter, stiller eierne private garantier eller eiendeler som panteobjekt for bedriftens lån.

EU-kommisjonen har i sin praksis lagt til grunn et samlet produktmarked for lån til bedrifter.²⁴

Konkurransetilsynet har i sin praksis holdt det åpent hvorvidt leasing inngår i et samlet marked for lån til bedrifter, eller om dette utgjør et separat produktmarked.²⁵ Partene anser at det er forhold ved de ulike lånetypene som tilsier at de utgjør separate produktsegmenter, men mener at det heller ikke i denne saken er

²³ På nasjonalt nivå er tall for boliglån hentet fra SSB Tabell 08101 (<https://www.ssb.no/statbank/table/08101>), oppdatert pr. 31.12.2024 og inkluderer rammelån med pant i bolig og nedbetalingslån med pant i bolig til husholdninger fra banker, kredittforetak, finansieringsselskap og statlige låneinstitutter. SSB oppgir ikke tall for utlånstype på fylkesnivå. På fylkesnivå inkluderer derfor totalmarkedene tall for boliglån fra banker og kredittforetak som er estimert med utgangspunkt i SSB Tabell 10259 (<https://www.ssb.no/statbank/table/10259>), oppdater per 31.12.2024. Det legges til grunn for estimatet at 92 % av det totale utlånet til husholdninger fra banker og kredittforetak utgjør boliglån. Forholdstallet er beregnet med utgangspunkt i andelen boliglån / totalt utlån til husholdninger på nasjonalt nivå fra banker og kredittforetak. For mer informasjon om beregningen vises det til vedlegg 2.

²⁴ Sak COMP/M.8414 – DNB/Nordea/Luminor Group, avsnitt 36.

²⁵ DNB/Gjensidige-vedtaket, kap. 8.4.3, s. 23.

nødvendig å ta endelig stilling til dette, da Partene vil ha små markedsandeler i ethvert tenkelig marked for utlån til bedrifter.

Partene anser at det for denne meldingen er tilstrekkelig å legge til grunn et marked for pantelån til bedrifter.

(ii) Etterspørselssiden

I praksis fra både Kommisjonen og Konkurransetilsynet vurderes det hvorvidt pantelån til bedrifter kan segmenteres basert på bedriftenes størrelse, herunder da først og fremst mellom små og mellomstore bedrifter (SMB) på den ene siden, og store bedrifter på den annen side. Kommisjonen holder svaret åpent,²⁶ mens Konkurransetilsynet tidligere synes å ha tatt utgangspunkt i at det må foretas en slik segmentering.

Det finnes ingen entydig definisjon av SMB, og ulike aktører opererer med ulike definisjoner som ikke nødvendigvis er sammenlignbare. Konkurransetilsynet har tidligere lagt til grunn at SMB omfatter bedrifter med en omsetning på inntil 300 millioner kroner.²⁷ Finanstilsynet baserer sin definisjon på relevant EU-regulering, hvor SMB omfatter bedrifter med inntil 50 millioner EUR i omsetning, tilsvarende ca. 550 millioner kroner.²⁸ Definisjonen er i den sammenheng først og fremst relevant ved vurderingen av hvorvidt et lån kvalifiserer til redusert kapitalkrav (SMB-rabatten).²⁹ Et slikt tall samsvarer med den grensen Konkurransetilsynet trakk i DnB/Gjensidige-vedtaket, justert for inflasjon siden 2003.

Partene er av den oppfatning at det for denne meldingens vedkommende ikke er nødvendig å ta endelig stilling til hvorvidt det skal defineres separate markeder for utlån til hhv. SMB og store bedrifter, da Sammenslåingen uansett ikke vil føre til at noe marked blir berørt i konkurranserettslig forstand.

Det er kun overlapp mellom Partenes virksomhet innen SMB-segmentet.³⁰ Partene er som nevnt av den oppfatning at det foreligger et samlet marked for utlån til bedrifter, men vil av forsiktighetshensyn legge til grunn et teoretisk separat marked for SMB i den videre fremstillingen.³¹

5.2.3.2 Geografisk markedsavgrensning

Utlån til bedrifter

Som tidligere nevnt er Partene av den oppfatning at alle de relevante lånemarkedene er nasjonale i utstrekning. At også markedet for utlån til bedrifter er nasjonalt, finner støtte i nyere praksis fra EU-kommisjonen.³² Partene kan ikke se at det foreligger særlige omstendigheter som tilsier en annen konklusjon i denne saken, og fremholder etter dette at markedet er nasjonalt i utstrekning.

²⁶ Sak COMP/M.8414 – DNB/Nordea/Luminor Group, avsnitt 36

²⁷ DNB/Gjensidige-vedtaket, s. 19.

²⁸ Det er da lagt til grunn en vekslingskurs på 11,00 NOK/EUR.

²⁹ Se Finans Norges redegjørelse for SMB-rabatten her: <https://www.finansnorge.no/aktuelt/nyheter/2019/10/viktige-endringer-i-norske-kapitalkrav/>

³⁰ SBN er den eneste Parten som tilbyr lån til større bedrifter enn SMB.

³¹ For ordens skyld nevnes at tallene i det videre er basert på en definisjon av SMB som bedrifter med omsetning under NOK 550 millioner kroner, som beskrevet ovenfor.

³² I sak M.10378 – VUB / Slovenskap Sporitelna / Tatra Banka / 365.Bank / CSOB / JV uttaler Kommisjonen at "As concerns corporate banking, the Commission found that services provided to SMEs are national in scope, but that services provided to large corporate customers may be broader than national in scope" (premiss 47). Kommisjonen henviser i denne sammenheng til sin sak M.8553 – Banco Santander / Banco Popular Group, hvor viser til at "the Commission considered the market for banking services offered to SMEs to be national in scope, while for LCCs it considered both national markets or markets which are wider in scope [...]" (premiss 21). I denne saken henviser Kommisjonen atter videre til sin sak M.3894 – Unicredit / HVB, hvor de uttaler at "with regard to corporate banking services, and particular services to SMEs, the Commission has generally taken the view that product segments will continue to be required and supplied at national level", og at "The results of the investigation in this case have also confirmed this view". Også i sak M.8414 – DNB – Nordea – Luminor Group legger Kommisjonen til grunn at "the markets for corporate banking products (including loans) are considered to be national in scope" (premiss 45).

Som i privatmarkedet, vil lokale sparebanker ofte ha et særlig fokus på å være en sentral aktør i lokalmiljøet. Dette innebærer både å være en lokal velgjører, som for eksempel ved å sponse lokale kultur- og fritidstilbud, og å være en lokalt forankret bank som støtter opp om det lokale næringslivet. At sparebankene er sterkt forankret i lokalmiljøet er imidlertid ikke tilstrekkelig til å anse markedene for å være lokale eller regionale, men må ses i sammenheng nettopp med denne lokale tilhørigheten, som i høyden er ett av mange konkurranseparametere for enkelte kunder.

Oppsummert er Partene altså av den klare oppfatning at også markedet for utlån til bedrifter er nasjonalt i utstrekning.

For det tilfellet at Konkurransetilsynet skulle mene at det relevante markedet må avgrenses snevrere geografisk, er Partene, som for boliglån, av den oppfatning at det geografiske markedet uansett ikke kan avgrenses snevrere enn regionalt. For helhetens skyld vil Partene legge frem data for fylkene Oslo og Akershus, som er de eneste områdene hvor begge Parter har reell tilstedeværelse.

5.2.3.3 Markedsandeler

Utlån til bedrifter

Tabell 3 Partenes markedsandeler for pantelån til SMB

Utlån til SMB ³³ - Volum (MNOK) / markedsandel (%)				
Volum (MNOK) / Markedsandel	SBN	Oslofjord	Samlet	Totalmarked ³⁴
Norge				1 460 006 / 100 %
Oslo				447 297 / 100 %
Akershus				104 022 / 100 %

Tallene over viser at Partene har markedsandeler i ethvert tenkelig marked for utlån til bedrifter, slik at Sammenslåingen ikke gir opphav til berørte markeder i dette segmentet.

5.3 Innskudds- og kontotjenester

5.3.1 Overordnet om markedet

Begge Partene tilbyr ulike innskudds- og kontotjenester til privatpersoner og bedrifter. Partene har ikke overlappende virksomhet innen innskudd fra offentlig forvaltning.

³³ Partenes volumer omfatter pantelån til alle kunder som ikke er privatpersoner eller offentlig forvaltning, herunder også ENK, AS, borettslag, idrettslag, ideelle organisasjoner osv. Volumet for totalmarkedene omfatter utlån fra banker og kredittforetak til ikke-finansielle foretak og ideelle institusjoner.

³⁴ Tallene for totalmarkedet er basert på et anslag om at 80 % av utlån til bedrifter er utlån til SMB, med utgangspunkt i SSB Tabell 10259 (<https://www.ssb.no/statbank/table/10259>), utlån fra banker og kredittforetak til ikke-finansielle foretak og ideelle organisasjoner per 31.12.2024.

Innskudds- og kontotjenester innebærer ulike tekniske tjenester knyttet til innskudd og oppbevaring av innskuddsmidler.

For privatpersoner utgjør dette først og fremst ulike bruks- og sparekontoer, hvor den største forskjellen på de ulike kontoene er renten. En brukskonto vil ofte være den kontoen kunden benytter for innskudd, for eksempel i form av lønn, og for betaling av både regninger og kortbetalinger. Her vil renten ofte være lav, gjerne mellom 0 og 1 %. Sparekontoer er ment for kortere eller lengre sparing, og er vanligvis ikke gjenstand for like stor trafikk som en brukskonto. Her kan det også være restriksjoner på hvor mange gebyrfrie uttak kunden har. Her vil også renten ofte være noe høyere enn for brukskontoer.

Bedrifter vil vanligvis ikke ha sparekontoer, men heller ulike former for lønns- og skattetrekkskontoer, i tillegg til kontoer for inn- og utbetaling ved kjøp og salg av varer og tjenester. Offentlige aktører etterspør i stor grad de samme kontotjenestene som bedrifter.

De videre beskrivelsene tar utgangspunkt i et skille mellom disse tre kundegruppene, men ettersom det ikke er overlapp mellom partene innen innskudd fra offentlig forvaltning, vil ikke dette segmentet omtales nærmere.

5.3.2 Privatmarkedet

5.3.2.1 Produktmarkedet

Markedet for innskudds- og kontotjenester til privatpersoner består av et bredt spekter av kontotyper. Kunder etterspør typisk flere ulike kontotyper, herunder særlig alminnelige brukskontoer, som vanligvis benyttes til innbetaling av lønn og betaling av faktura og med kort, og sparekontoer, som ofte brukes til sparing, og hvor det er færre transaksjoner. I tillegg består bankenes produkttilbud blant annet av kontotyper som depositumskontoer, BSU, aksjesparekontoer og andre typer spare- og investeringskontoer.

For tilbyderne av kontoer er den tekniske leveransen langt på vei den samme, og en tilbyder av én type konto vil i praksis alltid kunne tilby en annen type konto. Tilbudssiden i innskuddsmarkedet er i stor grad samsvarende med tilbudssiden i utlånsmarkedet. Videre kjøper kundene i flertallet av tilfeller innskuddstjenester fra samme aktør som de kjøper utlånstjenester fra, og for mange av kunder er vilkårene for utlån viktigere enn vilkårene for innskudd. Beskrivelsen av tilbudssiden for utlånsmarkedene anses dermed i det vesentlige å være dekkende også for tilbudssiden i innskuddsmarkedet.

Partene anser dermed at det for denne meldingen ikke er nødvendig å ta stilling til hvorvidt de ulike kontotypene kan anses å utgjøre separate produktsegmenter, da Partene ikke har noen særlig sterk markedsstilling – og Sammenslåingen uansett ikke vil lede til berørte markeder – i noe potensielt segment, og at det er tilstrekkelig å legge til grunn at de ulike kontotypene inngår i et samlet marked for kontotjenester til privatkunder.

5.3.2.2 Geografisk markedsavgrensning

Det er lave kostnader for kunden å bytte leverandør av innskuddstjenester, og i praksis kreves det kun at kunden registrerer seg med BankID hos en ny bank for å opprette konto i banken. Det er ingen geografiske hindringer, og Partene kan ikke se at det er forhold verken på tilbydersiden eller på kundesiden som tilsier en snevrere avgrensning enn et nasjonalt marked.

En slik tilnærming er i samsvar med de resonnementene Konkurransetilsynet har lagt til grunn i sin praksis.³⁵

For denne meldingen anser Partene at det er tilstrekkelig å legge til grunn nasjonale markeder for kontotjenester.

5.3.2.3 Markedsandeler

Tabell 4 Partenes markedsandeler for innskudd fra privatpersoner

Innskudd fra privatpersoner				
Volum (MNOK) / markedsandel (%)	SBN	Oslofjord	Samlet	Totalmarked ³⁶
Norge				1 727 759 / 100 %

Som tallene viser, har Partene svært lave markedsandeler i det nasjonale markedet for innskudd fra privatpersoner.

Partene er som nevnt av den oppfatning at innskuddsmarkedet opplagt er minst nasjonalt i utstrekning. På et tenkt snevrere geografisk marked vil Partenes markedsposisjoner reflektere den posisjonen de har på utlånsmarkedet, som er beskrevet i punkt 5.2.2.3 ovenfor, men reelt sett være svakere fordi kundene har enda større mobilitet i innskuddsmarkedet. Et blikk på utlånsmarkedet viser derfor at Sammenslåingen åpenbart ikke ville ledet til noe berørt regionalt marked for innskuddstjenester til private.

5.3.3 Bedriftsmarkedet

5.3.3.1 Produktmarkedet

Markedet for innskudds- og kontotjenester til bedrifter består av et bredt spekter av kontotyper med ulike formål. De fleste bedrifter etterspør flere kontotyper, herunder særlig ulike former for lønns- og skattetrekkskontoer, samt kontoer for inn- og utbetaling ved kjøp og salg av varer og tjenester. Som for privatpersoner vil den tekniske leveransen av de ulike kontoene langt på vei den samme, og de fleste tilbyderne av én type konto til bedrifter tilbyr også de fleste andre typene konti til bedrifter.

For bedrifter er Partene av den oppfatning at det for innskudd, i enda større grad enn for utlån, ikke er nødvendig å skille mellom SMB og store bedrifter. Der det for enkelte banker kan tenkes å utgjøre begrensninger i hvor stor risiko og volumer de kan bære med hensyn til utlån, gjelder det som utgangspunkt ikke noen slik potensiell begrensning i hvor store innskudd en bank kan motta. Partene legger derfor til grunn at det for innskudd ikke er nødvendig å skille mellom SMB og store bedrifter, og vil kun oppgi tall for bedrifter samlet.³⁷

Partenes tilbud av kontoer til bedrifter er i stor grad sammenfallende. Begge Partene tilbyr for eksempel både driftskonto, skattetrekkskonto, kapitalkonto, klientkonto, depositumskonto, konsernkonto og valutakonto.

³⁵ DNB/Gjensidige-vedtaket, s. 58.

³⁶ SSB tabell 11003, tall per 31.12.2024. Tallene omfatter innskudd i banker fra husholdninger.

³⁷ For ordens skyld nevnes at SMB-markedet er estimert å være 80% av det totale bedriftsmarkedet for innskudd. Følgelig er Partenes markedsandeler også i et tenkt SMB-marked for innskudd svært marginale, jf. markedsandelene som beskrives i punkt 5.3.3.3 nedenfor.

Partene anser at det for denne meldingen ikke er nødvendig å ta stilling til hvorvidt de ulike kontotypene kan anses å utgjøre separate produktsegmenter, da begge Partenes tilbud består av et bredt utvalg av (i stor grad) de samme kontotypene, og Partene uansett ikke har noen særlig sterk markedsstilling – og Sammenslåingen heller ikke vil hindre effektiv konkurranse – i noe potensielt undersegment. Det anses derfor tilstrekkelig å legge til grunn at de ulike kontotypene inngår i et samlet marked for kontotjenester til bedriftskunder.

5.3.3.2 Geografisk markedsavgrensning

Partene kan ikke se at det er forhold ved bedriftsmarkedet som tilsier en annen geografisk tilnærming enn for privatmarkedet, slik dette er beskrevet under kapittel 5.3.2.2 ovenfor.

Partene legger til grunn at det for denne meldingen er tilstrekkelig å ta utgangspunkt i en nasjonal avgrensning av markedet for kontotjenester til bedrifter.

5.3.3.3 Markedsandeler

Tabell 5 Partenes markedsandeler for innskudd fra bedrifter

Innskudd fra alle bedrifter				
Volum (MNOK) / markedsandel (%)	SBN	Oslofjord	Samlet	Totalmarked ³⁸
Norge				1 235 614 / 100 %

Som tallene viser, har Partene svært lave markedsandeler i det nasjonale markedet for innskudd fra bedriftskunder.

Partene er som nevnt av den oppfatning at innskuddsmarkedet opplagt er minst nasjonalt i utstrekning. På et tenkt snevrere geografisk marked vil Partenes markedsposisjoner reflektere den posisjonen de har på utlånsmarkedet, som er beskrevet i punkt 5.2.3.3 ovenfor, men reelt sett være svakere fordi kundene har enda større mobilitet i innskuddsmarkedet. Et blikk på utlånsmarkedet viser at Sammenslåingen åpenbart ikke ville ledet til noe berørt regionalt marked for innskuddstjenester til bedrifter.

5.4 Betaling

5.4.1 Overordnet om betalingsmarkedet og Partenes virksomheter

For å kunne gjennomføre en betaling, må betaleren og betalingsmottakeren for det første ha tilgang til en betalingsløsning. For betaleren kan dette være kontanter, et betalingskort, mobilbetaling eller en annen løsning, mens for betalingsmottakeren må dette være et system som er kompatibelt med den løsningen betaleren velger. For å kunne motta for eksempel kortbetaling, må betalingsmottakeren ha en kortterminal. Videre er betaleren avhengig av et betalingssystem for å kunne gjennomføre en betaling. Dette er den tekniske infrastrukturen som ligger bak den aktuelle betalingen. For kortbetalinger vil dette for eksempel kunne være BankAxept, Visa eller MasterCard.

³⁸ SSB tabell 11003, tall per 31.12.2024. Tallene omfatter innskudd i banker fra ideelle organisasjoner og ikke-finansielle foretak.

De ulike bestanddelene av en betalingstransaksjon leveres av ulike tilbydere.

Betalingsløsningene, herunder særlig betalingskort og mobilbetaling, utstedes i all hovedsak av de klassiske bankene, men også av aktører som er mer spesialiserte på betalings- eller kredittkort eller mobilbetaling, for eksempel American Express, Bank Norwegian og Vipps. Betalingsløsningen er knyttet opp mot minst én betalingsinfrastruktur, for eksempel BankAxept, som gjør betaleren avhengig av at mottakeren av betalingen har en betalingsløsning, for eksempel en betalingsterminal, som er kompatibel med BankAxept. Betalingsterminaler utstedes av enkelte banker, i tillegg til spesialiserte aktører som Nets, Elavon og Bambora. Både bankene og disse spesialiserte aktørene tilbyr ofte også innløsning i ett eller flere av betalingsinfrastrukturene, som betyr at banken har anledning til å behandle og gjennomføre selve den tekniske gjennomføringen av betalingen. Ved innløsning av BankAxept-transaksjoner må betalingsmottakeren i tillegg ha en finansiell avtale med en bank som tilbyr dette – som er de aller fleste norske banker.³⁹

En annen type betaling er kontobaserte betalinger, som baserer seg på direkteoverføringer mellom betalers og mottakers konti. Det er imidlertid glidende overganger mellom slike konto-til-konto-betalinger, og kontotjenester, som behandlet ovenfor.

På bakgrunn av disse beskrivelsene anser Partene at betalingsmarkedet overordnet består av fire typer tjenester:

- (i) Utstedelse av en betalingsløsning til betaleren,
- (ii) utstedelse av en betalingsløsning til betalingsmottakeren,
- (iii) den underliggende infrastrukturen bak betalingen, og
- (iv) innløsning av betalingstransaksjoner.

Partene anser at de har overlappende virksomhet innen utstedelse av betalingsløsninger til betalere (i) som eksempelvis betalingskort, vipps og annen mobilbetaling. Den videre beskrivelsen tar utgangspunkt i dette segmentet.

Begge Parter tilbyr grunnleggende løsninger til betalingsmottagere (ii) i form av mottak av konto-til-konto-betalinger herunder nettbetalinger og utenlandsbetalinger, samt fakturaløsninger. Som nevnt ovenfor, kan slike tjenester i stor grad anses å være kontotjenester, som er omtalt i punkt 5.3 ovenfor. Partene tilbyr ikke betalingsterminaler. Partenes tilbud for betalingsmottagere er dessuten en del av Partenes helhetlige tilbud, og Partene anser at de i hvert fall ikke har sterkere markedsposisjoner innen betaling enn i utlåns- og innskuddsmarkedet, og anser at det ikke er nødvendig å omtale betalingsløsninger for betalingsmottagere nærmere.

Partene har ikke eierskap til den underliggende infrastrukturen (iii) og Oslofjord tilbyr ikke innløsning av betalingstransaksjoner (iv), og partene har derfor ikke overlappende virksomhet for denne type tjeneste.

5.4.2 Utstedelse av betalingsløsninger til betalere

Etterspørre av betalingstjenester er privatpersoner, bedrifter og offentlig forvaltning som har behov for å initiere en betaling. Tilnærmet alle voksne privatpersoner, bedrifter og aktører fra offentlig forvaltning i Norge er kunder i dette markedet. Kunder som etterspør betalingsløsninger kan enkelt skaffe dette fra et bredt utvalg av

³⁹ Oslofjord Sparebank tilbyr imidlertid ikke dette.

aktører, herunder for eksempel ved å bli kunde i en bank, opprette en konto og bestille et betalingskort, eller ved å bli kunde hos en kredittkorttilbyder.

De aller fleste betalinger i Norge utføres i dag som kortbetalinger. Selv om det finnes andre typer betalingsløsninger, herunder kontanter og konto-til-konto-tjenester, anser Partene at en beskrivelse av utstedelse av betalingskort både vil omfatte det aller vesentligste av volumet av betalingstransaksjoner i Norge, og uansett være beskrivende for Partenes virksomheter innen utstedelse av betalingsløsninger til betalere.

Konkurransetilsynet har i sin praksis lagt til grunn at dette markedet er nasjonalt.⁴⁰

Partene har til sammen utstedt ca. [REDACTED] betalingskort.⁴¹ Ifølge Norges Bank var det i 2024 utstedt ca. 13 millioner betalingskort i Norge.⁴² Følgelig er det klart at dette segmentet ikke blir konkurranserettslig berørt av Sammenslåingen.

5.5 Fysiske tjenester

Selv om nettbank og kontopenger utgjør det aller vesentligste av Partenes pengehåndtering, tilbyr Partene enkelte fysiske tjenester til kunder i sine respektive virksomhetsområder. Oslofjord har imidlertid ikke minibank eller kontanthåndtering, slik at det kun er minimal overlapp mellom Partene innen fysiske tjenester, som assistanse med å gjennomføre betalinger og annen generell bankrådgivning.

Dette er klart stedbundne tjenester, og det er følgelig ingen geografisk overlapp mellom Partene. Det er klart at Sammenslåingen ikke medfører konkurranseskade i markedene for fysiske tjenester eller at slike markeder blir konkurranserettslig berørt, og Partene anser det ikke nødvendig å beskrive markedene for disse tjenestene nærmere.

5.6 Forsikring

5.6.1 Overordnet

Begge Partene distribuerer forsikringer som forsikringsagenter. SBN er forsikringsagent for Frende Skadeforsikring AS, Frende Livsforsikring AS og Nordea Livsforsikring AS. Oslofjord er forsikringsagent for Fremtind.

Det er forsikringsselskapene som er forsikringsgiver i det enkelte forsikringsforhold, og ingen av Partene er part i avtalene med den enkelte forsikringskunden. Partene opptrer som distributører⁴³ av forsikringsavtaler, og mottar provisjon ved salg av forsikring, samt løpende provisjon for omsetning under disse forsikringsavtalene. Formelt og regulatorisk er hver av Partene forsikringsagentforetak og forsikringsselskapene prinsipaler.

5.6.2 Produktmarkedet

Kommisjonen har i sin praksis identifisert et eget marked for formidling av forsikringer.⁴⁴ Slik formidling kan skje både ved salg av egen forsikring (intern formidling), og ved formidling av forsikring på vegne av en tredjepart

⁴⁰ Konkurransetilsynets vedtak V2018-18 Vipps AS – BankAxept AS – BankID Norge AS, avsnitt 179

⁴¹ SBN har utstedt ca. [REDACTED] betalingskort, mens Oslofjord har utstedt ca. [REDACTED] betalingskort.

⁴² Norges Bank – Kunderetta betalingsformidling 2024: <https://www.norges-bank.no/aktuelt/publikasjoner/kunderetta-betalingsformidling/kunderetta-betalingsformidling-2024/nettrapport-kunderetta-betalingsformidling-2024/>.

⁴³ I forsikringsterminologien og avtalene brukes begrepet "distribusjon", mens det i konkurranserettslig sammenheng er tale om agentforhold.

⁴⁴ EU-kommisjonen Case M. 8617 – Allianz /LV General Insurance Business, avsnitt 8, med videre henvisninger.

(ekstern formidling). Kommisjonen har vurdert hvorvidt dette markedet omfatter både intern distribusjon og ekstern distribusjon av forsikringer, men har holdt dette åpent.

Om markedet for formidling av forsikringer omfatter både intern og ekstern distribusjon, er i praksis ikke av betydning i foreliggende sak, ettersom Sammenslåingen uansett ikke vil føre til at noe marked for formidling av forsikringer blir konkurranserettslig berørt. Partene ser derfor ikke grunn til å ta stilling til en slik tenkt avgrensning av markedet.

EU-kommisjonen har i sin praksis lagt til grunn at henholdsvis "*non-life insurance*" og "*life insurance*" utgjør to separate produktmarkeder i nedstrømsmarkedet,⁴⁵ og har holdt åpent om kategorien "*non-life insurance*" kan tenkes ytterligere inndelt i ulike kategorier av forsikringsprodukter som skadeforsikring og personforsikring, jf. også Konkurransetilsynets praksis.⁴⁶

EU-kommisjonen har ikke tatt endelig stilling til om det skal gjøres et tilsvarende skille mellom "*non-life insurance*" og "*life insurance*" også i markedet for formidling av forsikringer.⁴⁷ Partene er uansett av den oppfatning at noen nærmere avgrensning av markedene for formidling ikke er nødvendig i denne saken, idet Sammenslåingen uansett ikke vil føre til at noe tenkelig marked innen forsikringsformidling blir berørt av Sammenslåingen. Partene vil likevel oppgi markedsandeler basert på separate segmenter for skadeforsikring og personforsikring, samt for livsforsikring inkludert pensjonsprodukter.⁴⁸ Alle forsikringene selges som utgangspunkt til både privatpersoner og til bedrifter.

5.6.3 Geografisk markedsavgrensning

EU-kommisjonen har i sin praksis holdt åpent hvorvidt markedet for formidling av forsikringer er større enn nasjonalt i utstrekning.⁴⁹ Partene legger med dette til grunn at markedet for formidling av forsikring er minst nasjonalt.

5.6.4 Markedsandeler

Partene er ikke kjent med at det finnes tall for totalmarkedet for formidling av forsikring. I Finanstilsynets register er det imidlertid registrert hele 357 foretak med konsesjon som forsikringsagentforetak, og 58 selskap med konsesjon som forsikringsmeglerforetak.⁵⁰

Det finnes offentlige tall for salg av forsikring i nedstrømsmarkedet, som speiler de samlede tallene for intern og ekstern formidling av forsikringer. Partene anser at tall for salg av forsikringer i nedstrømsmarkedet i de oppgitte segmentene er tilstrekkelig for å underbygge at Partene er små aktører i ethvert tenkelig marked for formidling av forsikringer. Oslofjord har ikke virksomhet innen formidling av livsforsikringer, og det er følgelig ingen overlapp mellom Partene i et overordnet marked for salg av livsforsikringer, verken i privatmarkedet eller bedriftsmarkedet. I privatmarkedet har SBN [REDACTED] Partene vil derfor oppgi tall også for et tenkt samlet segment for formidling av person- og livsforsikringer.

⁴⁵ Se blant annet EU-kommisjonens Case M.9056 – *Generali CEE / AS*, avsnitt 10. I norsk terminologi omfatter "*non-life insurance*" alle forsikringer som ikke er egentlige livsforsikringer, inkludert andre personforsikringer enn livsforsikring.

⁴⁶ Case M.9056 – *Generali CEE / AS*, og Konkurransetilsynets Rapport om skadeforsikring,

⁴⁷ Se blant annet EU-kommisjonens sak M. 8617 Allianz/LV General Insurance Businesses, avsnitt 22.

⁴⁸ Det overordnede markedet for livsforsikringer inkluderer både personrisiko- og pensjonsprodukter: <https://www.finansnorge.no/tema/statistikk-og-analyse/pensjon-og-sparing/nokkeltall/#part1>.

⁴⁹ EU-Kommisjonens sak M.8617 – *Allianz / LV General Insurance Businesses*, avsnitt 25,

⁵⁰ Registeret er tilgjengelig her: <https://www.finanstilsynet.no/virksomhetsregisteret/>.

Tabell 6 Markedsandeler, forsikring⁵¹

Forsikringer til privatkunder				
Forsikringspremie (MNOK) / markedsandel	SBN	Oslofjord	Samlet	Totalmarked
Skadeforsikring				55 650/100%
Personforsikring				5 952/100%
Person- og livsforsikring				29 145/100%

Forsikringer til bedriftskunder				
Forsikringspremie (MNOK) / markedsandel	SBN	Oslofjord	Samlet	Totalmarked
Skadeforsikring				27 510/100%
Personforsikring				9 507/100%
Livsforsikring				70 126/100%

Markedsandelene illustrerer at ingen markeder innen formidling av forsikringer blir konkurranserettslig berørt av Sammenslåingen.

5.7 Ingen berørte markeder

Som det fremgår av gjennomgangen ovenfor er Partenes markedsandeler lave og under 20 % i alle relevante markeder. Følgelig blir ingen markeder berørt av Sammenslåingen i konkurranserettslig forstand.

6 KUNDER, KONKURRENTER OG LEVERANDØRER

Av praktiske årsaker er oversikten over Partenes største kunder, konkurrenter og leverandører tatt ut av selve meldingen og lagt inn i **vedlegg 3** og **vedlegg 4** for henholdsvis SBN og Oslofjord.

⁵¹ Tall for totalmarkedene er hentet fra Finans Norges premiestatistikk (<https://www.finansnorge.no/tema/statistikk-og-analyse/statistikkgrunnlag/#part3>, 1.kvartal 2025). Livsforsikring inkl. pensjon: <https://www.finansnorge.no/tema/statistikk-og-analyse/pensjon-og-sparing/nokkeltall/#part1>. For mer informasjon om totalmarkedet vises det til Vedlegg 2.

⁵²

Vedlegg 3 Sparebanken Norge – Kunder, konkurrenter og leverandører (unntas offentlighet)

Vedlegg 4 Oslofjord Sparebank – Kunder, konkurrenter og leverandører (unntas offentlighet)

7 ÅRSBERETNING OG ÅRSREGNSKAP

De relevante årsberetninger og årsregnskap for 2024 er offentlig tilgjengelige.

For Sparebanken Norge vises det til årsrapportene for henholdsvis Sparebanken Vest og Sparebanken Sør, som begge er tilgjengelige på følgende lenke:

<https://www.spv.no/om-oss/investor-relations/rapporter>.⁵³

Årsrapporten til Oslofjord Sparebank er tilgjengelig på følgende lenke:

<https://www.oslofjordsparebank.no/ombanken/Finansiell-informasjon/Rapporter>.

8 OFFENTLIGHET

Denne meldingen inneholder forretningshemmeligheter, jf. konkurranseloven § 18 b og forvaltningsloven § 13. Forretningshemmelighetene er markert i grått i vedlagte offentlige versjon av meldingen. Partene ber om at disse opplysningene unntas offentlighet.

Vedlegg 5 Forslag til offentlig versjon av meldingen (unntas offentlighet)

Begrunnelse for behovet for unntak fra offentlighet ligger vedlagt som vedlegg 6.

Vedlegg 6 Begrunnelse for unntak fra offentlighet (unntas offentlighet)

Med vennlig hilsen
ADVOKATFIRMAET SELMER AS

⁵³ Velg 2024 i nedtrekksmenyen. Rapportene ligger under "Andre presentasjoner".